ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 1878
Ημερομ. Κατάθεσης: 26/11/2026

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ

Κοινοβουλευτική Ομάδα

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 23 Νοεμβρίου 2026

Προς:

Τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Κυριάκο Πιερρακάκη

Την Υπουργό Τουρισμού, κα Όλγα Κεφαλογιάννη

Θέμα: «Προσβάσιμες Παραλίες: τι ακολουθεί μετά τη λήξη της χρηματοδότησης από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας;»

Κυρία Υπουργέ,

Κύριε Υπουργέ,

Η πρόσβαση στη θάλασσα δεν είναι παροχή· είναι όρος ισότιμης συμμετοχής. Το άρθρο 21 παρ. 6 του Συντάγματος κατοχυρώνει το δικαίωμα των ατόμων με αναπηρία σε μέτρα που εξασφαλίζουν την αυτονομία και τη συμμετοχή τους στην κοινωνική ζωή της χώρας. Η Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες, που κυρώθηκε με τον ν. 4074/2012 (Α΄ 88), δεσμεύει την Πολιτεία να διασφαλίζει την προσβασιμότητα (άρθρο 9) και τη συμμετοχή στην αναψυχή και τον τουρισμό σε ίση βάση με όλους (άρθρο 30). Για έναν άνθρωπο με κινητική αναπηρία, για έναν ηλικιωμένο, για έναν γονιό με παιδί σε αμαξίδιο, μια ράμπα και ένας μηχανισμός αυτόνομης εισόδου στο νερό είναι η διαφορά ανάμεσα στο να κολυμπά και στο να κοιτάζει τους άλλους να κολυμπούν.

Το Υπουργείο Τουρισμού υλοποίησε το πρόγραμμα «Βελτίωση και τροποποίηση της προσβασιμότητας στις ελληνικές παραλίες», ως Υποέργο 6 «Προσβάσιμες Παραλίες» της Δράσης 16931 «Τουριστική Ανάπτυξη» του Εθνικού Σχεδίου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας (κωδικός ΟΠΣ ΤΑ 5157146), με συνολική δημόσια δαπάνη που διαμορφώθηκε τελικά σε 27.375.482,57 ευρώ. Δικαιούχοι ήταν Δήμοι, η ΕΤΑΔ Α.Ε. και επιχειρήσεις, με επιλέξιμο προϋπολογισμό έως 70.000 ευρώ ανά παραλία και έως τέσσερις παραλίες ανά Δήμο, για μη μόνιμες υποδομές: ράμπες και διαδρόμους, μηχανισμούς αυτόνομης πρόσβασης στη θάλασσα, αποδυτήρια και χώρους υγιεινής, σκίαση και ειδική σήμανση. Δηλωμένος στόχος του έργου ήταν περίπου 250 παρεμβάσεις.

Η ανταπόκριση ξεπέρασε τον σχεδιασμό. Η πρόσκληση προκηρύχθηκε τον Οκτώβριο του 2023 με προϋπολογισμό 17.136.800 ευρώ. Στις 6 Ιουνίου 2024 το ίδιο το Υπουργείο Τουρισμού ανακοίνωσε ότι υποβλήθηκαν 155 αιτήσεις, συνολικού προϋπολογισμού άνω των 30 εκατ. ευρώ. Με την ομόφωνη απόφαση 263/23.7.2024, το Διοικητικό Συμβούλιο της ΚΕΔΕ ζήτησε από την Υπουργό Τουρισμού την αύξηση του προϋπολογισμού, ώστε να ενταχθούν όλοι οι Δήμοι και οι επιχειρήσεις που υπέβαλαν αίτηση, και έθεσε ως εθνικό στόχο ένα δίκτυο πεντακοσίων ολοκληρωμένων προσβάσιμων θαλάσσιων προορισμών έως το 2030. Ο προϋπολογισμός πράγματι αυξήθηκε στα 27.375.482,57 ευρώ. Παρέμεινε, ωστόσο, χαμηλότερος από το ύψος των αιτήσεων που είχε ανακοινώσει το Υπουργείο, και δεν έχει γίνει γνωστό πόσες αιτήσεις έμειναν τελικά εκτός χρηματοδότησης.

Ύστερα από διαδοχικές παρατάσεις, το έργο έληξε στις 30 Ιουνίου 2026. Στις 13 Νοεμβρίου 2026, από το βήμα της Philoxenia, η Υπουργός Τουρισμού ανακοίνωσε ότι ολοκληρώθηκαν 83 σχέδια υποδομών προσβασιμότητας σε περισσότερες από 200 παραλίες. Το αποτέλεσμα είναι θετικό και το αναγνωρίζουμε. Δεν συνοδεύτηκε, όμως, από απολογισμό: δεν έχει δημοσιοποιηθεί πόσα σχέδια είχαν εγκριθεί, πόσα δεν ολοκληρώθηκαν, ποιο ποσό εκταμιεύθηκε και ποιο έμεινε αδιάθετο.

Την ίδιο μήνα, στις 2 Νοεμβρίου 2026 η Υπουργός Τουρισμού υπέγραψε αποφάσεις ανάκλησης εγκεκριμένων επενδυτικών σχεδίων του προγράμματος. Με την απόφαση Α.Π. 20568/2.11.2026 (ΑΔΑ: ΡΜ1Σ465ΧΘΟ-998) ανακλήθηκε η έγκριση του σχεδίου «Δημιουργία προσβάσιμων παραλιών στον Δήμο Μυκόνου», με αιτιολογία ότι ο Δήμος δεν ανταποκρίθηκε σε δύο αιτήματα συμπλήρωσης δικαιολογητικών και ότι, ως

εκ τούτου, δεν κατέστη δυνατή η πιστοποίηση του οικονομικού αντικειμένου. Από το ίδιο το κείμενο της απόφασης προκύπτουν, ωστόσο, δύο στοιχεία που αφορούν τη λειτουργία του προγράμματος και όχι μόνο τον δικαιούχο. Πρώτον, η αίτηση φέρει κωδικό με ημερομηνία 7 Ιουνίου 2024 και η υποβολή αιτήσεων είχε ολοκληρωθεί τον ίδιο μήνα, ενώ η έγκριση εκδόθηκε στις 16 Ιανουαρίου 2026 (απόφαση 850/16.1.2026, ΑΔΑ: 94ΜΕ465ΧΘΟ-ΨΚΜ): περίπου δεκαεννέα μήνες αργότερα και λιγότερο από έξι μήνες πριν από τη λήξη του έργου. Δεύτερον, η τελευταία ειδοποίηση ελλείψεων εστάλη με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στις 16 Σεπτεμβρίου 2026, με καταληκτική προθεσμία τις 18 Σεπτεμβρίου 2026 και ώρα 00:00, και ζητούσε, μεταξύ πολλών άλλων δικαιολογητικών, νέο παραχωρητήριο με ισχύ τουλάχιστον πέντε ετών μετά την ολοκλήρωση της επένδυσης.

Ανάλογη ανάκληση αφορά, σύμφωνα με δημοσιεύματα, τον Δήμο Ερμιονίδας: χρηματοδότηση 277.132,80 ευρώ για τέσσερις παραλίες, ενώ ο Δήμος είχε ήδη υπογράψει σύμβαση προμήθειας τον Ιούνιο του 2026. Ο Δήμαρχος δηλώνει δημόσια ότι το έργο θα χρηματοδοτηθεί πλέον από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, χωρίς να έχει γίνει γνωστό από ποιο πρόγραμμα. Οι δικαιούχοι οφείλουν να τηρούν τις προθεσμίες και να τεκμηριώνουν τις δαπάνες τους· αυτό δεν αμφισβητείται. Όταν, όμως, η έγκριση φτάνει στο τέλος της διαδρομής και η συμπλήρωση του φακέλου ζητείται μέσα σε δύο ημέρες, το ενδεχόμενο να βρεθούν Δήμοι με υπογεγραμμένες συμβάσεις και χωρίς χρηματοδότηση, και οι πολίτες με αναπηρία χωρίς την υποδομή που τους υποσχέθηκαν, απαιτεί σαφή απάντηση.

Οι περιπτώσεις αυτές αναδεικνύουν ένα ευρύτερο ζήτημα κυβερνητικού σχεδιασμού και αποτελεσματικότητας στην αξιοποίηση των ευρωπαϊκών πόρων. Δεν αρκεί η ανακοίνωση χρηματοδοτήσεων και η ένταξη επενδυτικών σχεδίων, όταν δεν διασφαλίζονται εγκαίρως οι διοικητικές προϋποθέσεις, η τεχνική υποστήριξη των δικαιούχων και η ολοκλήρωση των παρεμβάσεων. Η Κυβέρνηση οφείλει να εξηγήσει πώς ένα πρόγραμμα με τόσο υψηλή ζήτηση και σαφή κοινωνική αναγκαιότητα αντιμετωπίζει ανακλήσεις εγκρίσεων και εκκρεμότητες πιστοποίησης, αλλά και ποια μέτρα έλαβε προκειμένου να αποτρέψει την απώλεια χρηματοδοτήσεων. Διότι η επιτυχία ενός προγράμματος δεν μετριέται από το ύψος των εγκεκριμένων πιστώσεων, αλλά από τις υποδομές που παραδίδονται και λειτουργούν προς όφελος των πολιτών.

Το κρίσιμο ερώτημα, όμως, είναι η επόμενη ημέρα. Η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία, με την υπ' αρ. πρωτ. 616/19.5.2026 επιστολή της προς τον Αναπληρωτή Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, ζήτησε τη συνέχιση και διεύρυνση του έργου με εθνικούς ή ευρωπαϊκούς πόρους, ως μόνιμη και σταθερή δημόσια πολιτική, καθώς και την επέκτασή του σε υποστηρικτικές τεχνολογίες για τυφλούς και άτομα με μειωμένη όραση· επισήμανε ότι οι προσβάσιμες παραλίες της χώρας παραμένουν λιγότερες από 500. Το ίδιο αίτημα είχε διατυπώσει η Περιφερειακή Ομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία Δυτικής Ελλάδας και Νοτίων Ιονίων Νήσων, με επιστολή της στις 15 Μαΐου 2026 προς αμφότερους τους ερωτώμενους Υπουργούς, ενώ παράλληλα καταθέσαμε την επιστολή της ΕΣΑμεΑ ως αναφορά (αρ. πρωτ. 2417/27.5.2026). Έξι μήνες αργότερα, δεν έχει ανακοινωθεί, εξ όσων γνωρίζουμε, διάδοχο πρόγραμμα. Το Τομεακό Πρόγραμμα Ανάπτυξης Τουρισμού 2026–2030 του Εθνικού Προγράμματος Ανάπτυξης (Β΄ 220/21.1.2026), προϋπολογισμού 79 εκατ. ευρώ, προβλέπει γενικά την υλοποίηση δράσεων για τον «προσβάσιμο τουρισμό» στον στόχο «Κοινωνική Συνοχή και Ανάπτυξη» (30 εκατ. ευρώ), χωρίς διακριτή δράση ή ποσό για τις προσβάσιμες παραλίες.

Παράλληλα, η ανάπτυξη ενός εθνικού δικτύου προσβάσιμων παραλιών οφείλει να στηρίζεται σε σαφή και αντικειμενικά κριτήρια γεωγραφικής κατανομής, ώστε η πρόσβαση στη θάλασσα να μην εξαρτάται από τη δημοσιονομική δυνατότητα κάθε Δήμου ή την τουριστική ανάπτυξη κάθε περιοχής. Ιδιαίτερη μέριμνα απαιτείται για τους μικρούς, νησιωτικούς και περιφερειακούς Δήμους, οι οποίοι συχνά αντιμετωπίζουν μεγαλύτερες δυσκολίες τεχνικής και διοικητικής υποστήριξης. Η καθολική προσβασιμότητα προϋποθέτει έναν εθνικό σχεδιασμό με μετρήσιμους στόχους, επαρκή χρηματοδότηση και ουσιαστική συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση και τους εκπροσώπους των ατόμων με αναπηρία.

Υπάρχει, τέλος, ένα ζήτημα που η λήξη του προγράμματος αφήνει εντελώς ακάλυπτο. Οι υποδομές αυτές είναι μη μόνιμες: τοποθετούνται, αποσύρονται, αποθηκεύονται και συντηρούνται κάθε χρόνο με ευθύνη και δαπάνη των Δήμων. Χωρίς σταθερό πόρο λειτουργίας, ιδίως για τους μικρούς και νησιωτικούς Δήμους, ο εξοπλισμός που αγοράστηκε με ευρωπαϊκά χρήματα κινδυνεύει να μείνει στην αποθήκη. Η προσβασιμότητα δεν κρίνεται από το πρωτόκολλο παραλαβής, αλλά από το αν ο μηχανισμός λειτουργεί τον Αύγουστο. Και δεν εξαντλείται στην κινητική αναπηρία:

αφορά εξίσου τις αισθητηριακές αναπηρίες, την έγκυρη πληροφόρηση πριν από το ταξίδι, τη στάθμευση και τη διαδρομή έως την ακτή.

Ιδιαίτερη σημασία αποκτά σε αυτό το σημείο και η οικονομική δυνατότητα των Δήμων να διατηρούν τις υποδομές αυτές σε πλήρη λειτουργία. Δεν είναι δυνατόν η Πολιτεία να χρηματοδοτεί την προμήθεια εξοπλισμού και στη συνέχεια να μετακυλίει στους ήδη υποχρηματοδοτούμενους Δήμους το σύνολο του κόστους εγκατάστασης, συντήρησης και λειτουργίας του, χωρίς αντίστοιχη εξασφάλιση πόρων. Στην κατεύθυνση αυτή, η πρόταση του ΠΑΣΟΚ για απόδοση σημαντικού μέρους των υφιστάμενων εσόδων του Τέλους Ανθεκτικότητας στην Κλιματική Κρίση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, μέσω ενός διαφανούς και ανταποδοτικού μηχανισμού, μπορεί να συμβάλει στη χρηματοδότηση υποδομών που ενισχύουν τη βιωσιμότητα, την ποιότητα και την προσβασιμότητα των τουριστικών προορισμών. Η ενίσχυση της Αυτοδιοίκησης δεν μπορεί να εξαντλείται στην ανάθεση πρόσθετων αρμοδιοτήτων χωρίς τους αναγκαίους πόρους.

Ανακύπτει, όμως, ένα ακόμη θεμελιώδες ζήτημα που αφορά τον ίδιο τον τρόπο με τον οποίο σχεδιάζονται και χρηματοδοτούνται οι δημόσιες επενδύσεις. Πώς είναι δυνατόν να διαθέτουμε εκατομμύρια ευρώ για την προμήθεια και εγκατάσταση υποδομών, χωρίς να έχει προηγουμένως διασφαλιστεί με ποιους πόρους αυτές θα λειτουργούν, θα συντηρούνται και θα παραμένουν διαθέσιμες στους πολίτες τα επόμενα χρόνια; Η βιωσιμότητα μιας δημόσιας επένδυσης δεν μπορεί να αποτελεί εκ των υστέρων μέριμνα, ούτε να εξαρτάται από την οικονομική δυνατότητα του εκάστοτε Δήμου. Οφείλει να αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του αρχικού σχεδιασμού, με πρόβλεψη του συνολικού κόστους λειτουργίας και συντήρησης σε βάθος χρόνου, σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων και εξασφαλισμένες πηγές χρηματοδότησης. Διαφορετικά, κινδυνεύουμε να χρηματοδοτούμε εξοπλισμό που θα απαξιώνεται, υποδομές που θα υπολειτουργούν και επενδύσεις που θα ολοκληρώνονται στα χαρτιά, χωρίς να εξυπηρετούν διαχρονικά τον σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκαν.

Ο προσβάσιμος τουρισμός δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ως μια επιμέρους δράση περιορισμένης διάρκειας, αλλά οφείλει να αποτελεί βασικό πυλώνα ενός ολοκληρωμένου, βιώσιμου και κοινωνικά δίκαιου μοντέλου τουριστικής ανάπτυξης. Για το ΠΑΣΟΚ – Κίνημα Αλλαγής, η ποιότητα και η ανταγωνιστικότητα του ελληνικού τουρισμού συνδέονται άρρηκτα με την καθολική προσβασιμότητα, την αναβάθμιση των δημόσιων υποδομών και την ισότιμη δυνατότητα όλων των πολιτών

να απολαμβάνουν το τουριστικό προϊόν της χώρας. Η προσβασιμότητα δεν μπορεί να περιορίζεται στην εγκατάσταση ενός μηχανισμού εισόδου στη θάλασσα, αλλά πρέπει να διασφαλίζεται σε ολόκληρη την αλυσίδα της τουριστικής εμπειρίας, από τις μεταφορές και τη διαμονή έως τους δημόσιους χώρους, τις παραλίες και την ψηφιακή πληροφόρηση. Πρόκειται για ζήτημα δικαιωμάτων, κοινωνικής συνοχής, αλλά και ουσιαστικής αναβάθμισης των ελληνικών προορισμών.

Πέραν, όμως, της αναγκαίας συνέχισης του προγράμματος, τίθεται και ένα ευρύτερο ερώτημα για την κατεύθυνση της εθνικής τουριστικής πολιτικής: Πότε επιτέλους θα περάσουμε από τη λογική των μεμονωμένων προσβάσιμων υποδομών στη δημιουργία πραγματικά προσβάσιμων τουριστικών προορισμών; Διότι ένας προορισμός δεν καθίσταται προσβάσιμος επειδή εγκαταστάθηκε μια ράμπα ή ένας μηχανισμός πρόσβασης στη θάλασσα. Τι αξία έχει μια προσβάσιμη παραλία, όταν ο επισκέπτης με αναπηρία δεν μπορεί να φτάσει σε αυτήν με τα μέσα μεταφοράς, όταν τα πεζοδρόμια και οι δημόσιοι χώροι παραμένουν απροσπέλαστοι, όταν δεν υπάρχουν κατάλληλες υποδομές υγιεινής, προσβάσιμα καταλύματα ή αξιόπιστη πληροφόρηση; Η καθολική προσβασιμότητα απαιτεί έναν ολοκληρωμένο σχεδιασμό που να συνδέει τις μεταφορές, τις υποδομές, τη φιλοξενία, τις υπηρεσίες, τον πολιτισμό και τον δημόσιο χώρο, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες όλων των κατηγοριών αναπηρίας. Απαιτεί, δηλαδή, να αντιμετωπίζουμε τον τουριστικό προορισμό ως ένα ενιαίο οικοσύστημα εμπειριών και υπηρεσιών, στο οποίο κάθε άνθρωπος μπορεί να κινηθεί, να συμμετέχει και να απολαμβάνει με αυτονομία, ασφάλεια και αξιοπρέπεια. Αυτή είναι η ουσιαστική μετάβαση από την αποσπασματική προσβασιμότητα στον πραγματικά συμπεριληπτικό τουρισμό.

Η προσβασιμότητα δεν μπορεί να έχει ημερομηνία λήξης, ούτε τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία να εξαρτώνται από τη διάρκεια ενός χρηματοδοτικού προγράμματος. Η Κυβέρνηση οφείλει να απαντήσει εάν διαθέτει ένα συγκροτημένο εθνικό σχέδιο για τη διαρκή ενίσχυση της προσβασιμότητας ή εάν θα συνεχίσει να αντιμετωπίζει ένα θεμελιώδες ζήτημα ισότητας μέσα από αποσπασματικές χρηματοδοτήσεις. Διότι το πραγματικό μέτρο επιτυχίας της τουριστικής πολιτικής δεν είναι πόσες υποδομές εγκαινιάζονται, αλλά πόσοι άνθρωποι μπορούν τελικά να τις χρησιμοποιούν, με αυτονομία, ασφάλεια και αξιοπρέπεια.

Δεδομένων όλων των παραπάνω,

Ερωτάσθε κκ. Υπουργοί,

1. *Ποιος είναι ο πλήρης απολογισμός του Υποέργου 6 «Προσβάσιμες Παραλίες»: πόσες αιτήσεις υποβλήθηκαν από Δήμους και πόσες από επιχειρήσεις, πόσα σχέδια εγκρίθηκαν, πόσα ολοκληρώθηκαν και σε πόσες παραλίες ανά Περιφέρεια, πώς συγκρίνεται το αποτέλεσμα με τον στόχο των περίπου 250 παρεμβάσεων, ποιο ποσό εκταμιεύθηκε έναντι των 27.375.482,57 ευρώ και πού κατευθύνθηκαν οι πόροι που δεν απορροφήθηκαν;*

2. *Πόσες αποφάσεις έγκρισης έχουν ανακληθεί ή εξετάζεται να ανακληθούν, για ποιους δικαιούχους και ποιο είναι το συνολικό ύψος των χρηματοδοτήσεων που ανακλήθηκαν; Ποια πρόβλεψη υπάρχει για την επαναδιάθεση των πόρων αυτών σε άλλους επιλέξιμους δικαιούχους, ώστε να αξιοποιηθούν στο μέγιστο τα διαθέσιμα κονδύλια; Πώς θα καλυφθούν οι Δήμοι που έχουν ήδη υπογράψει συμβάσεις προμήθειας; Αληθεύει ότι τα έργα αυτά θα χρηματοδοτηθούν από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και, αν ναι, από ποιο πρόγραμμα, με ποιο ποσό και με ποια κριτήρια;*

3. *Ποιος ήταν ο μέσος χρόνος από την υποβολή της αίτησης έως την απόφαση έγκρισης και πόσα σχέδια εγκρίθηκαν μετά την 1η Ιανουαρίου 2026; Με ποια προθεσμία κλήθηκαν οι δικαιούχοι να συμπληρώσουν ελλείψεις πριν από την ανάκληση και πώς αιτιολογείται προθεσμία δύο ημερών, όπως στην περίπτωση του Δήμου Μυκόνου; Η απαίτηση για παραχωρητήριο πενταετούς ισχύος ήταν γνωστή στους δικαιούχους από την έγκριση και πόσοι προσέκρουσαν σε αυτήν;*

4. *Μετά την αύξηση του προϋπολογισμού από 17.136.800 σε 27.375.482,57 ευρώ, πόσες από τις 155 αιτήσεις εγκρίθηκαν; Πόσες επιλέξιμες αιτήσεις Δήμων και επιχειρήσεων έμειναν εκτός χρηματοδότησης, όπως είχε επισημάνει η ΚΕΔΕ με την απόφαση 263/23.7.2024, και θα έχουν προτεραιότητα σε επόμενη πρόσκληση;*

5. *Προτίθεται η Κυβέρνηση να συνεχίσει και να διευρύνει το πρόγραμμα; Από ποια πηγή (Εθνικό Πρόγραμμα Ανάπτυξης 2026–2030, ΕΣΠΑ 2021–2027, άλλοι εθνικοί πόροι), με ποιον προϋπολογισμό και με ποιο χρονοδιάγραμμα; Θα έχει εκδοθεί νέα πρόσκληση εγκαίρως, ώστε οι παρεμβάσεις να λειτουργήσουν στη θερινή περίοδο του 2027;*

6. *Ποιο ποσό από τα 30 εκατ. ευρώ του στόχου «Κοινωνική Συνοχή και Ανάπτυξη» του Τομεακού Προγράμματος Ανάπτυξης Τουρισμού 2026–2030 αντιστοιχεί στις δράσεις για τον «προσβάσιμο τουρισμό» και περιλαμβάνονται σε αυτές οι προσβάσιμες παραλίες;*

7. *Ποιος φέρει το κόστος ετήσιας τοποθέτησης, απόσυρσης, συντήρησης και επισκευής του εξοπλισμού; Εξετάζει η Κυβέρνηση τη θέσπιση μόνιμου και διαφανούς χρηματοδοτικού μηχανισμού προς τους Δήμους για τη λειτουργία και τη συντήρηση των προσβάσιμων τουριστικών υποδομών, με ειδική μέριμνα για τους μικρούς και νησιωτικούς, με συμμετοχή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και αξιοποίηση υφιστάμενων πόρων που προέρχονται από την τουριστική δραστηριότητα, χωρίς επιβολή νέων φορολογικών επιβαρύνσεων; Υπάρχει μηχανισμός ελέγχου ότι οι υποδομές που χρηματοδοτήθηκαν λειτουργούν πράγματι κάθε καλοκαίρι;*

8. *Θα διευρυνθεί το αντικείμενο ενός νέου προγράμματος, ώστε να καλύπτει τις αισθητηριακές αναπηρίες και ολόκληρη τη διαδρομή του επισκέπτη (πληροφόρηση, στάθμευση, πρόσβαση έως την ακτή, χώροι υγιεινής), σε διαβούλευση με την ΕΣΑμεΑ και την ΚΕΔΕ; Υιοθετείται ο στόχος των 500 ολοκληρωμένων προσβάσιμων θαλάσσιων προορισμών έως το 2030;*

9. *Θα δημιουργηθεί ή θα επικαιροποιηθεί επίσημο, δημόσιο και προσβάσιμο μητρώο και χάρτης των προσβάσιμων παραλιών, με ένδειξη της πραγματικής κατάστασης λειτουργίας κάθε υποδομής; Πότε θα απαντηθεί η υπ' αρ. πρωτ. 616/19.5.2026 επιστολή της ΕΣΑμεΑ;*

10. *Με ποια κριτήρια διασφαλίζεται η ισόρροπη γεωγραφική κατανομή των προσβάσιμων παραλιών και ποια ειδική μέριμνα προβλέπεται για μικρούς, νησιωτικούς και οικονομικά ασθενέστερους Δήμους, τόσο ως προς την ένταξη σε νέα χρηματοδοτικά προγράμματα όσο και ως προς την τεχνική υποστήριξη και τη λειτουργία των υποδομών;*

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Αικατερίνη (Κατερίνα) Σπυριδάκη

Παύλος Γερουλάνος

Πέτρος Παππάς